

освіти має змінитися якісно, а це можливо лише за активної співпраці державних органів і широких верств громадськості. Також головним фактором є перегляд можливої заробітної плати, щоб викладачі та вище стоячих, щоб не вдавалися до подібних махінацій, та не сіяли в головах майбутнього покоління, що ми покоління, яке не здатне перемогти корупцію не тільки у ВНЗ, а й в цілому.

1. Про засади запобігання і протидії корупції: Закон України від 1 липня 2011 року // Офіційний вісник України. 2011. № 44. Ст. 9.

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення: Закон України від 01 липня 2011 року. 2011, № 44. Ст. 30.

3. Американська конвенція проти корупції, прийнята на третьому пленарному засіданні ООН. Матеріали міжнародного семінару «Антикорупційні розслідування та стратегія попередження корупції». К.: 2012. С. 68–78.

4. Декларація Організації об'єднаних націй про боротьбу з корупцією і хабарництвом у міжнародних комерційних операціях. Міжнародні правові акти та законодавчо окремих країн про корупцію. Упоряд.: М.І. Камлик та ін. К.: Школяр, 2014. 480 с.

Короткіх Анастасія Андріївна
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції

Токар Андрій Анатольович
викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

На жаль, на сьогоднішній день питання щодо запобігання корупції стрімко зростає, цим саме набуває не лише державного характеру, а і цілому. У 2014 році Верховною Радою було прийнято Закон України «Про запобігання корупції» який визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень[1], але цього недостатньо. Для ефективного подолання та зниження рівня корупції в Україні необхідно у першу чергу проаналізувати досвід зарубіжних країн, щодо здійснення ними антикорупційних дій. Це дозволить більш глибоко вникнути та вивчити законодавчі програми, дія яких спрямовані на подолання хабарництва, а також організацію безпосереднього механізму, щодо боротьби з корупцією, за допомогою яких, на практиці було доведено всі перспективи спираючись на хвальний досвід іноземних країн

Аналізуючи працю зарубіжних країн є можливість помітити, що визначну роль у боротьбі з корупцією відіграють інститути громадського суспільства, це відображається у контролюванні дій влади. Запроваджується ініціативна позиція громадян, а також таких об'єднань які відстоюють антикорупційну політику. Також значну роль відіграють засоби масової інформації у боротьбі з зловживанням влади. Основуючись на міжнародний досвід з питань протидії корупції, позитивний підсумок досягається завдяки роботі позицій які у свою чергу контролюють та сприяють законній праці влади[3]. Однак потрібно пам'ятати, підґрунтя появлення корупції у таких країнах як Азія, Європа та Африка дуже різні, тому навіть за наявності основних підходів у боротьбі з зловживанням влади, потрібно, ще розробити окремі механізми щодо реалізації антикорупційної політики, для кожної країни окремо.

До країн яким вдалося створити сприятливі умови для боротьби з корупцією, відносяться: Ізраїль, Великобританія, Німеччина, Сінгапур, Японія, США, Південна Корея, Китай. Проаналізувавши ці країни є можливість підтвердити те, що у кожній з них підходи до боротьби з корупцією значно відрізняють один від одного.

Наприклад в Ізраїлі існує система «певного дублювання моніторингу» за потенційним корупційним діянням. Це здійснюється завдяки спеціальним підрозділам поліції та урядових організацій. Також в Ізраїлі є соціальні пільги для урядовців і відповідно за виявлення корупції жорстоке покарання, в наслідок цього репутація людини стає вкрай не приємна. Відповідно до цього кількість корупційних злочинів в цій країні не більш 5%[2].

У свою чергу у Великобританії визначну роль відіграє політична і законодавча система, а також моральні цінності завдяки яких ефективно контролюється праця державних службовців[2].

Боротьба з корупцією у Німеччині основана на знищенні фінансової бази злочинних угруповань. Це здійснюється або за допомогою конфіскації майна або створення відповідної правової бази яка унеможливорює реалізацію «брудних» грошей. Також Німеччина намагається повторити досвід Ізраїля, щодо створення реєстру корупційних фірм. Для організацій які попадають в такий реєстр вноситься заборона на державні замовлення, або посилюється контроль за їх роботою[2].

Отже, зазначені країни власним досвідом доводять, що боротьба з корупцією можлива, та дають підґрунтя для побудування в Україні ефективної антикорупційної політики.

---

1. Закон України «Про запобігання корупції» від 2014, № 49, ст.2056 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>

2. Всеукраїнське громадське об'єднання «Успішна Україна» URL: <http://uspishnaukraina.com.ua/strategy/69/244.html>

3. Супрун Т.М. Зарубіжний досвід запобігання та протидії корупції. Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності(теорія та практика). Вип. 2–3 (6–7) 2017 URL: [file:///C:/Users/User/Downloads/muvnudp_2017_2-3_41%20\(4\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/muvnudp_2017_2-3_41%20(4).pdf)